

JOURNAL DES FLANDRES, liberaal-katholieke krant, uitgegeven te Gent (1830-1852).

Als voortzetting van *Le Catholique des Pays-Bas* was zij met haar zusterblad *Den Vaderlander* in de jaren 1830 het orgaan van de Vlaamse katholieke democraten, die vooral aanhang vonden bij de lagere clerus en de kleinstedelijke en plattelandsburgerij. Het blad verdedigde de ideeën van de Franse priester Lamennais, wierp zich op als voorvechter van de democratische vrijheidsidealen en was dan ook voorstander van de **Belgische Revolutie** van 1830. Hoewel Franstalig, was de krant Vlaamsgezind. Zo steunde zij in 1840 onvoorwaardelijk het Vlaams *petitionnement*. Het blad was eigendom van een vennootschap en telde onder zijn medewerkers onder meer Jean-Baptiste Coomans, Pierre de Decker en Jules de Saint-Genois des Mottes.

In 1839-1840 werd de invloed van de krant, die beschuldigd werd van crypto-mennaisisme, grotendeels gebroken door de conservatieve Gentse bisschop L. Delebecque, die de lectuur van de krant verbood. Zij voegde zich in 1841 openlijk in de liberale gelederen. De krant vond dat de tijd van het religieus liberalisme was aangebroken en ze verdedigde dan ook de scheiding van Kerk en Staat. De oplage schommelde in de jaren 1840 rond de 300. Van 1847 tot 1850 gold de krant als de spreekbuis van het gematigd liberalisme te Gent. Naderhand zocht zij om sociale en religieuze motieven weer voeling met de conservatieven. Hierdoor luwden de polemieken tussen de *Journal des Flandres* en de conservatieve *Organe des Flandres*. In maart 1852 fuseerden beide kranten tot *Le Conservateur*. Dit blad verdedigde een getemperd liberaal-katholicisme.

LITERATUUR: E. Voordeckers, *Bijdrage tot de geschiedenis van de Gentse pers. Repertorium, 1667-1914* (IUCHG, Bijdragen 35, 1964); – E. Lamberts, *Kerk en liberalisme in het bisdom Gent (1821-1857)*, 1972.

EMIEL LAMBERTS* EN SAM VAN CLEMEN